

**ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**

Factors that Affected the Achievement on Principle of Accounting for Basic

Vocational of Business Administration's Student

in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

บุรณี ทรัพย์ถนอม

Buranee Subtanom

สุใจ พรเจิมกุล

Sujai Pornjermkul

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้วิจัย : บุรณี ทรัพย์ถนอม สุใจ พรเจิมกุล
พ.ศ. : ๒๕๕๖

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2556 จำนวน 467 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชี ในปีการศึกษาที่ 2556 โดยใช้แบบสอบถามเพื่อถามความเห็นของนักศึกษากลุ่มดังกล่าว หลังจากนั้นได้ใช้ตัวแบบการถดถอยเชิงพหุคูณหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า คะแนนวิชาหลักการบัญชีของนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 42.58 คะแนน และค่าสูงสุดอยู่ที่ 85.76 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.812 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.73

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยต่างๆซึ่งได้แก่ เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชี (x_1) ความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี (x_2) พฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี (x_3) และกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี (x_4) มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา (Y) โดยมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.853, 0.801, 0.874, 0.791 ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี มีค่าสัมประสิทธิ์ -18.231 รองลงมาคือ เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชี มีค่าสัมประสิทธิ์ 14.426 พฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี มีค่าสัมประสิทธิ์ 9.133 และกิจกรรมนอกเวลาเรียนของนักศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์ -4.062 ซึ่งสามารถเขียนสมการถดถอยเชิงพหุ คือ

$$\hat{Y} = 2.720 + 14.426x_1 - 18.231x_2 + 9.133x_3 - 4.062x_4$$

Title : **Factors that Affect Learning the Principles of Accounting , for Student's Basic Vocational in Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.**

Researchers : **Burane Subtanom Sujai Pornjermkul**

Year : **2013**

ABSTRACT

The objective of this research was to investigate the factors that effect the study result of 467 Rajamongala university of technology Pranakhon students who studied the Principles of Accounting subject in the academic year 2013. The questionnaires were used for data collection and the multiple regression was used for data analysis in order to find the factors that effected the study result.

The study found that, with the total study score of 100, the maximum score was 85.76, the minimum score was 42.58, the average score was 65.812, and the standard deviation was 15.73.

The results of hypothesis test were as follows: The factors that were related to the study results (Y) were student attitude (x_1), student responsibility (x_2), teaching method (x_3) and out of class activity (x_4) with the correlation coefficients of 0.853, 0.801, 0.874 and 0.791 respectively. The most effective factor was student responsibility with the regression coefficient of -18.231, the second and the third most effective factors were student attitude teaching method and out of class activity with the regression coefficients of 14.426 , 9.133 and -4.062 respectively. The multiple regression was $\hat{Y} = -9.228 + 27.319x_1 + 9.116x_2 + 2.499x_3$.

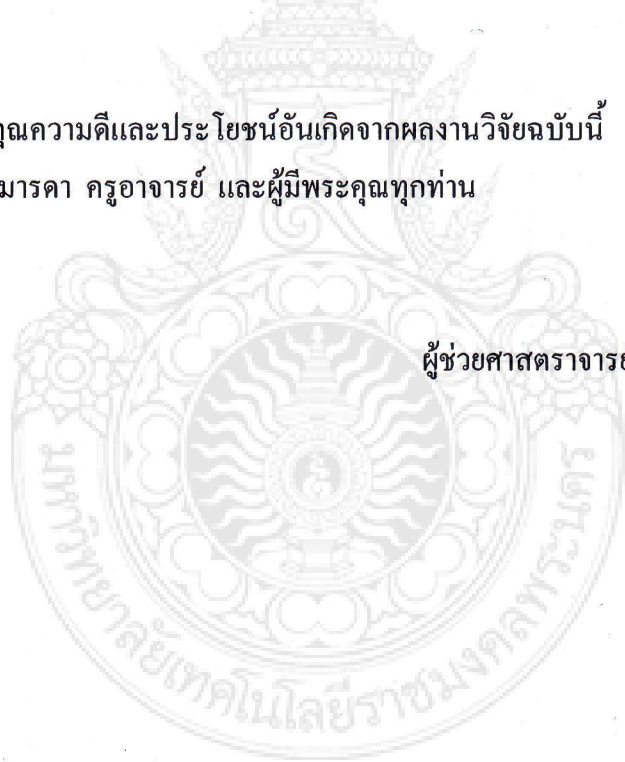
กิตติกรรมประกาศ

ผลงานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจาก ดร.พิชญ์ ทองขาว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนีย์ โพธิ์สรณ์ และรองศาสตราจารย์วิรัตน์ วสะยางกูร ที่ได้ให้คำปรึกษาและตรวจแก้ไขงานวิจัยโดยตลอด รวมทั้งที่กรุณาแนะนำในการดำเนินงานวิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ตรวจสอบแบบสอบถาม ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และขอขอบคุณ ผู้บริหาร และเพื่อนอาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรระ โพธิ์สรณ์ รวมทั้งนักศึกษา ของคณะบริหารธุรกิจที่ได้ให้การสนับสนุนให้ความร่วมมือ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสำเร็จด้วยดี

คุณความดีและประโยชน์อันเกิดจากผลงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นสิ่งบูชา พระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุรณี ทรัพย์ถนอม

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 กรอบแนวความคิดของการวิจัย	3
1.6 สมมติฐานของการวิจัย	4
1.7 นิยามศัพท์	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	6
2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	10
2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย	18
3.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	18
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	19
3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	20
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
3.5 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	21
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	22
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	23
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษาที่ส่งผลต่อการ	24
เรียนวิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตร	
บริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชา หลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	28
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับผลการเรียนรู้ วิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหาร ธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	33
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์วิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ของปัจจัยด้านเจตคติ และความรับผิดชอบของนักศึกษาที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี ด้านลักษณะ พฤติกรรมการสอนของผู้สอน และด้านกิจกรรมนอกชั้นเรียน กับผลการเรียน วิชาหลักการบัญชี	36
5	
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	37
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5.2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	40
5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	42
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก	49
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	49
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	55
ประวัติย่อของผู้วิจัย	56

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพทั่วไปของนักศึกษา	24
2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลคะแนนวิชาหลักการบัญชี ของนักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการบัญชี	28
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญกับปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา ที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชี	29
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านนักศึกษา เกี่ยวกับ ความรับผิดชอบในตัวเอง	30
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของ ผู้สอน วิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานตามการรับรู้ของผู้เรียน	31
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านลักษณะกิจกรรม นอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี	32
7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชี ของ นักศึกษา (Y) กับตัวแปรคือ เจตคติของนักศึกษา (X_1)	33
8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของ นักศึกษา (Y) กับตัวแปรความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาการบัญชี (X_2)	34
9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของ นักศึกษา (Y) กับตัวแปร คือ พฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี (X_3)	35
10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของ นักศึกษา (Y) กับตัวแปร คือ กิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี (X_4)	35
11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

องค์กรธุรกิจจะดำเนินกิจการไปได้ต้องประกอบด้วยหน่วยงานหลัก ๆ 5 ฝ่ายทำหน้าที่ประสานสัมพันธ์ในการทำงาน ได้แก่ ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายจัดการ ฝ่ายการเงินและบัญชี ฝ่ายการผลิต ฝ่ายตลาดหรือฝ่ายขาย ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้น ความรู้เรื่อง การบัญชีจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คนในองค์กรควรมีพื้นฐานความรู้เพื่อใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการผลิตบุคลากร โดยเฉพาะเยาวชนของชาติให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการ เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาและจัดการศึกษาในหลากหลายคณะ หลายสาขาและหลายหลักสูตร โดยคณะที่มีจำนวนบัณฑิตสำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีจำนวนมากที่สุดคือ คณะบริหารธุรกิจ ปัจจุบันคณะบริหารธุรกิจจัดการศึกษา รวม 7 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศซึ่งจัดให้ทุกสาขาของคณะบริหารธุรกิจต้องเรียนวิชาหลักการบัญชีเป็นหมวดวิชาชีพพื้นฐาน เพื่อให้เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาบัญชีที่สูงขึ้นเช่นเดียวกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วไป

ปัจจัยสำคัญที่สามารถบ่งบอกความสำเร็จทางการศึกษาประการหนึ่ง คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (อังคณา นุตยกุล, ๒๕๔๕) ประกอบกับผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นจากงานบริการการศึกษา แผนกทะเบียนและประมวลผล พบว่า มีสถิติ 3 ปี ย้อนหลัง (ปี พ.ศ. 2553 – 2555) มีผลคะแนนวิชาหลักการบัญชีไม่ผ่านจำนวนมากหรือมีการถอนการลงทะเบียนวิชาจำนวนมากทำให้เป็นปัญหาอุปสรรคไม่สามารถเรียนต่อในวิชาที่สูงขึ้นไปได้อย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี ระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปร ทางด้านลักษณะสถานภาพทั่วไป ด้านผู้เรียนส่วนของเจตคติและความรับผิดชอบของนักศึกษา ด้านลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี ด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา อันจะมีผลต่อการวางแผนการเรียนของผู้เรียนและการแนะนำวิธีการเรียนให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการศึกษา

1.3.2 ช่วยในการกำหนดเกณฑ์ในการสอบคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนเช่น การเลือกวิชาที่จะใช้ในการสอบคัดเลือก และการวัดเจตคติต่อสาขาวิชาที่เลือกเรียน เป็นต้น

1.3.3 ช่วยให้ภาควิชาสามารถจัดแก้ไขและปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนวิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษาให้เหมาะสม เช่น การจัดผู้สอน และการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน

1.3.4 เป็นรูปแบบการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในวิชาอื่น ๆ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 ปี คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีปีการศึกษา 2556 จำนวน 472 คน

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ

- ด้านลักษณะสถานภาพทั่วไป ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

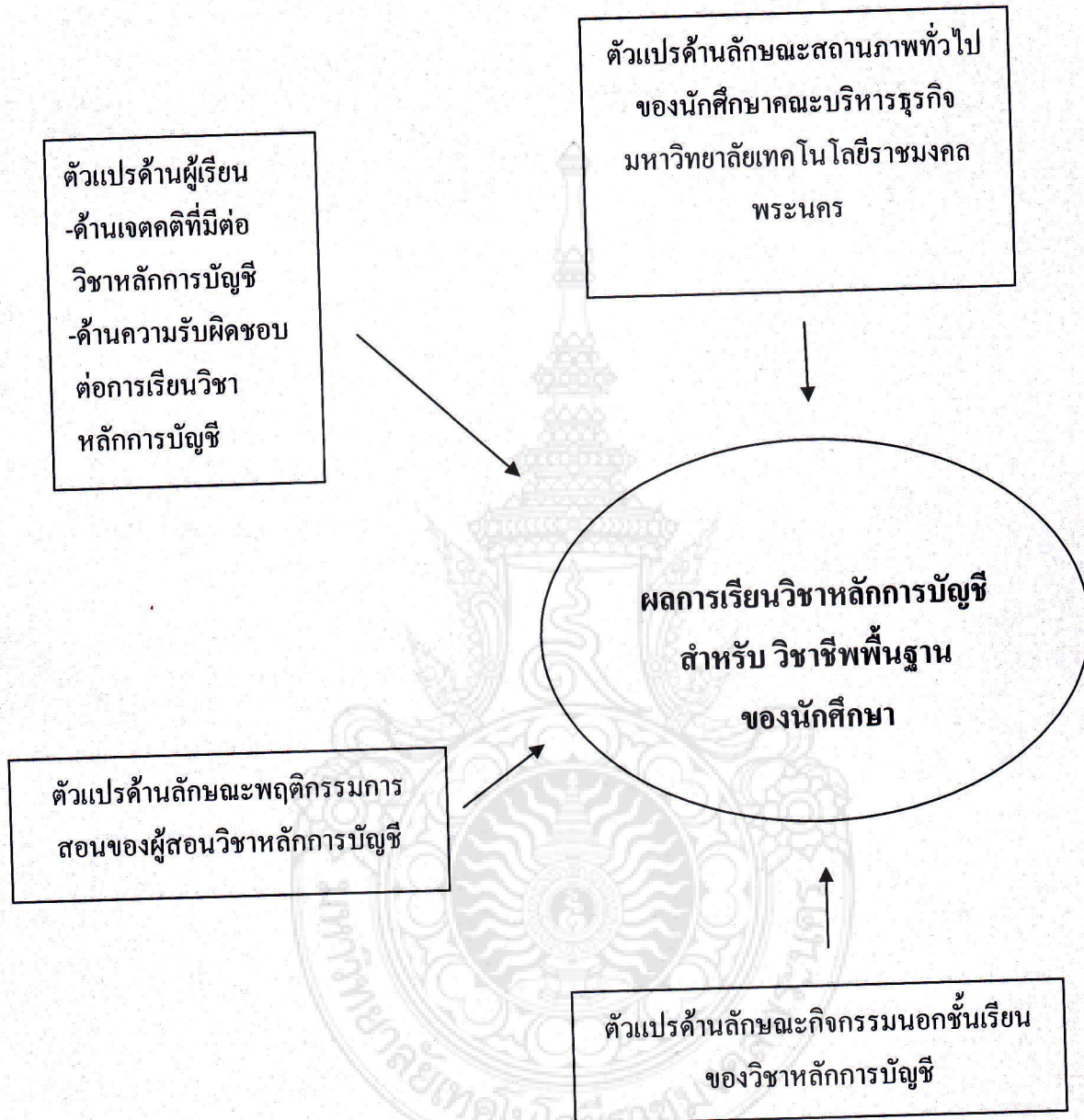
- ด้านเจตคติของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

- ด้านลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี

- ด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา

1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.6 สมมติฐานของการวิจัย

1.6.1 นักศึกษาที่มีปัจจัยด้านสภาพทั่วไปต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐาน ของนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน

1.6.2 ปัจจัยด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐาน ของนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.6.3 ปัจจัยด้านลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐาน ของนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.6.4 ปัจจัยด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐาน ของนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.7 นิยามศัพท์

1.7.1 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี หลักสูตร บริหาร ธุรกิจ บัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชี ปีการศึกษา 2556

1.7.2 คณะบริหารธุรกิจ หมายถึง หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน เกี่ยวกับสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาระบบสารสนเทศ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ

1.7.3 วิชาชีพพื้นฐานวิชาชีพหมายถึงวิชาที่เป็นความรู้พื้นฐานในวิชาชีพที่นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจจำเป็นต้องศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมและเพิ่มศักยภาพในการศึกษาวิชาเฉพาะ

1.7.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี ประกอบด้วยสถานภาพทั่วไปเจตคติที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี ความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี พฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี และกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

1.7.5 สภาพทั่วไปประกอบด้วย เพศ สาขาวิชาที่เรียน สถานที่พักของนักศึกษา ระยะเวลาเดินทาง จากที่พักถึงมหาวิทยาลัยฯ การศึกษาสูงสุดของบิดา การศึกษาสูงสุดของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนขณะศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยฯ ของนักศึกษา

1.7.6 เจตคติของนักศึกษา หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี ประกอบด้วย 5 ประการ คือ ความวิตกกังวล ความมั่นใจ ความชอบ การยอมรับประโยชน์ และความรับผิดชอบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจัดลำดับความสำคัญไว้ ดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 ด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา

2.2.2 ด้านกิจกรรมนอกเวลาเรียน

2.2.3 ด้านผู้สอน

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป และความรู้ความสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ (สำเนียง ไข่มุก, 2549)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนที่วัดผลได้จากการทดสอบ โดยนำผลไปพิจารณาเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ซึ่งทำให้สามารถแยกผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามระดับความรู้ เช่น ดีมาก ดี พอใช้ อ่อน และอ่อนมาก (ลำยอง ปุ๊กมะเริง, 2548: 8)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของคะแนน หรือเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการวัดหรือการทดสอบทั่วไป (มณฑารัตน์ ชูพินิจ, 2540: 12)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางร่างกายและสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคลผลสัมฤทธิ์การเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบเช่น อาจจะได้จากการสังเกตการตรวจการบ้านหรืออาจได้มาในรูปแบบของระดับคะแนนที่ได้จากโรงเรียนซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและระยะเวลาที่นานหรืออาจได้มาด้วยการวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (อารมณีสานานู, 2539: 17)

Good (1973:7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึงผลของความสำเร็จและความคล่องแคล่วความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆที่ได้เรียนมาแล้วซึ่งได้จากการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างร่วมกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย

2.1.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในทางการศึกษา การทดสอบเป็นกระบวนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สำคัญ ซึ่งการทดสอบมีหลายลักษณะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของผู้สอน Bloom อ้างใน Hulpke, J.F. and Kelly, A. 2005 ให้ความเห็นไว้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเรื่องของศิลปะมากกว่าวิทยาศาสตร์ เกษม สาหรัยทิพย์ อ้างใน อเนก นรสาร. 2547 แบ่งการทดสอบออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การทดสอบก่อนหรือทดสอบเพื่อจัดตำแหน่ง เป็นการทดสอบก่อนที่จะดำเนินการสอน เพื่อสำรวจความพร้อม หรือเพื่อวัดความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน
2. การทดสอบย่อย เป็นการทดสอบระหว่างที่ดำเนินการสอน โดยทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเพื่อสำรวจความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่า มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเรียนในหน่วยการเรียนต่อไปหรือไม่
3. การทดสอบรวม หรือการทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียน เป็นการทดสอบหลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอน เพื่อประเมินผลการเรียนหรือสรุปผลการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545: 96)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงชุดคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะและสมรรถภาพด้านสมองด้านต่างๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด (สิริพร ทิพย์คง, 2545 : 193)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงแบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด (สมพร เชื้อพันธ์, 2547 : 59)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบแต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essey test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรีเขียนบรรยายตามความรู้และเขียนข้อคิดเห็นของแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-false test) คือข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกแต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เป็นต้น
3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ตอบเติมคำหรือประโยคหรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง
4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ (Short answer test) เป็นข้อสอบที่คล้ายกับข้อสอบ แบบเติมคำ แต่จะแตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆเขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบคำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง
5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันมาเป็น 2 คู่แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่งซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้
6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice test) คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกลวงปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้พิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่นๆและคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนหลังจากที่เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอ กับให้นักเรียนปฏิบัติจริง แบบทดสอบประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 แบบ (ล้วน สายยศ และ อังสนา สายยศ, 2538) คือ

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของคำถามที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียน เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยแค่ไหนมีจุดหรือข้อบกพร่องในส่วนใดจะได้สอนซ่อมเสริมให้ หรือเป็นการวัดความพร้อมเพื่อจะเรียนเนื้อหาใหม่

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากครูที่สอบวิชานั้น แต่ผ่านการลองหาคุณภาพหลายครั้งจนมีคุณภาพดี สามารถใช้เป็นหลักและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้

พิชิตฤทธิจัญญ (2544, หน้า 99) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
2. กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง
3. เขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร
4. ตรวจสอบและจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
5. ทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ โดยนำแบบทดสอบไปทดลองสอบกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มเป้าหมายแล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์และปรับปรุง
6. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป
7. การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรมีลักษณะสำคัญคือดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึงความสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดในที่นี้ได้เสนอความหมายของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หมายถึงการที่เครื่องมือวัดมีข้อความตรงตามเรื่องที่ต้องการจะวัดวิธีการวิเคราะห์จะดำเนินการหลังจากได้สร้างเครื่องมือวัดแล้ว

2. ความยาก(Difficulty)หมายถึงจำนวนร้อยละหรือค่าสัดส่วนของผู้เรียนที่ตอบถูกในข้อนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนทั้งหมดใช้กับเครื่องมือที่วัดเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบประเภท 0 - 1

3. อำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึงประสิทธิภาพของข้อความในการแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มคนเก่งและอ่อนในกรณีที่เป็นแบบทดสอบกรณีเป็นข้อสอบที่มีการให้คะแนนแบบ 0 - 1

4. ความเชื่อมั่น (Reliability) หรือความเที่ยงของเครื่องมือหมายถึงความคงที่ในการวัดเช่น สอบครั้งที่ 1 ได้คะแนน 20 ถ้านำข้อสอบชุดเดิมมาสอบอีกครั้งจะได้คะแนนเท่าเดิมหรือใกล้เคียงที่สุด

สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ความสามารถทางวิชาการของบุคคลซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหานั้นๆ ดังนั้นเพื่อให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพจึงจำเป็นต้องสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ถูกต้องตามหลักวิชาและผ่านการตรวจสอบตามกระบวนการทางสถิติแล้วว่ามีประสิทธิภาพเหมาะสม

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามี 4 ประการ (Davis, 1977) ดังนี้

1. บรรยากาศในชั้นเรียน ได้แก่รูปแบบของการจัดชั้นเรียน ความพึงพอใจต่อห้องเรียน ความพึงพอใจต่อครูผู้สอน
2. วิธีการหรือลักษณะของครู ได้แก่ วิธีการสอนของครูลักษณะท่าทาง และบุคลิกภาพของครูที่สอดคล้องต่อการทำงาน
3. การคาดหวังของครู ครูที่มีการคาดหวังสูง จะทำให้เขามีความตั้งใจต่อการทำงานสูงแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ มาให้นักเรียนอยู่เสมอ และทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้
4. การใช้เวลาของนักเรียน นักเรียนที่ทุ่มเทและใช้เวลาเรียนอย่างเต็มที่ จะมีความสนใจอยากจะเรียนรู้ เนื้อหาการเรียน การเรียนก็จะดีขึ้น

2.2.1 ด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเกิดจากปัจจัยหลัก 5 ด้าน โดยปัจจัยสามประการแรกจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนและสองปัจจัยหลังจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนซึ่งปัจจัยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้ (Carroll, 1976) คือ

1. ความถนัด หมายถึง ศักยภาพที่พบในตัวนักเรียนและพัฒนามาเป็นความสามารถในการเรียนวัดได้ด้วยปริมาณที่นักเรียนใช้ในการเรียนเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้ได้ผลเกณฑ์ของจุดมุ่งหมาย
2. ความพากเพียร หมายถึง ปริมาณเวลาที่นักเรียนตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้ผลตามเกณฑ์ของจุดมุ่งหมาย
3. ความสามารถในการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่เข้าใจว่าต้องเรียนอะไรบ้าง และจะต้องทำอย่างไร ให้บรรลุผลในการเรียน
4. โอกาสในการเรียนของนักเรียน หมายถึง ปริมาณเวลาที่ครูกำหนดหรือจัดให้กับนักเรียนได้มีโอกาสได้เรียนเนื้อหา
5. คุณภาพของการเรียนการสอน หมายถึงการจัดเนื้อหาการเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

Prescott (1961: 14 - 15 อ้างถึงในสนทนาเชมวิวัฒน์, 2542: 9) ได้ทำการสรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไว้ 6 ด้านดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกายได้แก่อัตราการเจริญเติบโตของร่างกายสุขภาพข้อบกพร่องและลักษณะท่าทางของร่างกาย
2. องค์ประกอบทางความรักได้แก่ความสัมพันธ์ของบิดามารดาและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว
3. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมได้แก่ความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัวการอบรมและฐานะทางบ้าน
4. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนได้แก่ความสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกัน
5. องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตนได้แก่สติปัญญาความสนใจ
6. องค์ประกอบทางการปรับตัวได้แก่ปัญหาการปรับตัวการแสดงออก

อริยาอุทาและบัญญัติขงย่วน (2547: 14) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย 5 ด้านคือ

1. ความพร้อมด้านสติปัญญาหรือความรู้ทักษะพื้นฐาน
2. บุคลิกภาพหรือจิตลักษณะเช่นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อัธม โนทัศน์
3. พฤติกรรมการเรียนเช่นวิธีการเรียนการผลัดวันประกันพรุ่ง
4. บรรยากาศในการเรียนเช่นความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนวิธีการสอนของครู
5. ตัวแปรทางประชากรเช่นอายุเพศสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมการศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

2.2.2 ด้านกิจกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน

พฤติกรรมภายหลังการเรียนแต่ละวันประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ ยงวานิชจิต, 2539)

1. การทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละวัน อย่างสม่ำเสมอ
2. การทำโน้ตย่อของวิชาที่เรียนในแต่ละวันด้วยตนเอง
3. การทำแบบฝึกหัด รายงานเสร็จตามกำหนด
4. การอ่านเนื้อหาวิชาล่วงหน้า
5. การศึกษาสาเหตุแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อแบบฝึกหัดที่ทำไปแล้วไม่ถูกต้อง

อาทิตยา เวียงนิล, ปัญชลิ วาสนสมสิทธิ์, 2555 ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การทำกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยสรุปพบว่ากิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่เป็นที่นิยมมากที่สุดคือ กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็น ภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่เป็นที่นิยมรองลงมาคือกิจกรรมฟังเพลงภาษาอังกฤษ กิจกรรมการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษกิจกรรมการอ่านป้ายประกาศ หรือป้ายโฆษณา ที่เป็นภาษาอังกฤษ และกิจกรรมการตั้งคำ โปแกรมคอมพิวเตอร์เป็นภาษาอังกฤษ ตามลำดับกิจกรรมที่มีประสิทธิผลในการพัฒนาภาษาอังกฤษสูง ที่สุด ได้แก่กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษกิจกรรมการแปลข้อความภาษาอังกฤษเป็น ภาษาไทย กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษกับคุณครูการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และ กิจกรรมการ ฟังเพลงภาษาอังกฤษ ตามลำดับนอกจากนี้พบว่านักเรียนรับรู้ถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแม้ว่าวัตถุประสงค์และเป้าหมายใน การเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกิจกรรมนั้นจะแตกต่างกันก็ตามดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้น เรียนจึงเป็นช่องทางหนึ่งซึ่งสามารถเพิ่มโอกาสให้กับนักเรียนเหล่านี้ในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ หลากหลายยิ่งขึ้นผลการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะ คือครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะสนับสนุนให้นักเรียน ทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนและใช้วิจารณญาณในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน โดยบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้น

ศิริรัตน์ วิภาวิน, 2555 ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการแหล่งเรียนรู้ชั้นเรียนและการจัดกิจกรรม นักเรียนเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยสรุปพบว่า การจัดการแหล่งเรียนรู้ชั้น เรียนของครูมีผลทำให้มีการพัฒนาจิตสาธารณะของผู้เรียนสูงขึ้น กระบวนการจัดกิจกรรมนักเรียน บูรณาการกับการจัดแหล่งเรียนรู้ของครูส่งผลต่อการพัฒนาจิตสาธารณะของผู้เรียน

2.2.3 ด้านผู้สอน

ในกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้กระบวนการเรียน การสอนนั้นประสบความสำเร็จ หลายครั้งที่เราพบว่าผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนรวมทั้งอาจารย์ผู้สอน จะมีความเอาใจใส่และตั้งใจเรียนในวิชานั้นและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงในทาง กลับกันหากผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่ออาจารย์ที่สอนและวิชานั้น ผู้เรียนจะไม่ให้ความสนใจในวิชานั้น ๆ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้สอนจึงถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

องค์ประกอบของความเป็นครู (ยนต์ ชุ่มจิต, 2550 : 2-5) คือ การสอน การสอนเป็นกระบวนการ เฉพาะตัวที่มีความซับซ้อน เป็นการผสมผสานระหว่าง “ศาสตร์และศิลป์” และกระบวนการที่ต้องอาศัย องค์ประกอบทางจิตวิสัย (Subjective Factors) อีกทั้งบางส่วนต้องอาศัยข้อมูลทางวัตถุวิสัย (Objective Data)

การเป็นครูนั้นไม่ใช่เพียงแต่มีความรู้ในหลักวิชาการก็สามารถเป็นครูที่ดีได้ แต่จะต้องอาศัยแรงจูงใจในด้านอื่น ๆ มาประกอบอีกมากมาย เช่นความมีศรัทธาในวิชาชีพมีวิถึญาณความเป็นครูหรือความรักในการสอน ความเต็มใจที่จะรับใช้บริการและความรักความเมตตาต่อศิษย์ โดยสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดียิ่งขึ้นได้ดังนี้

1. สอนศิษย์ให้เกิดความรู้ความสามารถในวิชาการต่าง ๆ อย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อให้ศิษย์มีความรู้อย่างแท้จริง
2. สอนศิษย์ด้วยการทำบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุกสนานแต่ได้สาระ
3. อบรมดูแลความประพฤติของศิษย์ให้อยู่ในระเบียบวินัยหรือกรอบคุณธรรม ไม่ปล่อยให้ศิษย์ประพฤตินอกกรอบระเบียบวินัยหรือกระทำการสิ่งผิด ๆ ด้วยประการทั้งปวง
4. ดูแลทุกข์สุขของศิษย์และพยายามหาทางช่วยเหลือ
5. ให้คำปรึกษาหาหรือและช่วยแก้ปัญหาให้แก่ศิษย์

ด้านคุณภาพการสอนของครู บลูม (Bloom) เสนอว่า องค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ที่กำหนดประสิทธิภาพการสอนคือ

1. การชี้แนะ (Cues) คือ คำอธิบายของครูที่ทำให้นักเรียนเข้าใจชัดเจน
2. การเสริมแรง (Reinforcement) ในการสอนของครูต้องให้สิ่งเสริมแรงที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participation) ในการเรียนการสอนจะต้องให้เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง
4. ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and Correlation) การสอนที่ดีจะต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน กล่าวคือ จะต้องแจ้งผลงานและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนให้นักเรียนทราบ

ลักษณะทางด้านวิชาการและงานครู (ศักดิ์ อัครบวร, 2544)

1. รอบรู้วิทยาการกว้างขวาง ครูจะต้องเป็นผู้ชี้แนะในการศึกษาเล่าเรียนให้แก่ นักเรียนช่วยเหลือ ด้านการเรียนและด้านความประพฤติของนักเรียน ตลอดจนการแนะแนว ให้นักเรียนเข้าใจและสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนเองได้ ครูจึงต้องเป็นผู้รอบรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง
2. มีความรู้ในวิชาที่สอนดี ครูต้องมีความรู้ดีในเรื่องที่ต้องสอน วิชาที่ต้องรับผิดชอบในการให้ความรู้หรือประสบการณ์แก่นักเรียนความรู้ในวิชาที่สอนนั้นจะดีมากน้อยเพียงไรก็ขึ้นอยู่กับ การเตรียมการสอน ความขยันหมั่นเพียรและความใฝ่รู้ของครูด้วย
3. มีความรู้ในวิธีสอนดี ครูที่มีความรู้ดีจะต้องสามารถสอนได้ดีด้วยในการประกอบอาชีพครูนั้น

การสอนเป็นงานที่สำคัญ ฉะนั้นครูจึงควรวางแผนการสอนอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดจุดประสงค์ รูปแบบการสอน วิธีสอนอุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรมการสอน และการประเมินผลการเรียน

4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ครูที่ดีจะต้องมีความพยายามริเริ่มและหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาแก่ศิษย์ให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น การพยายามปรับปรุงงานสอนให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ นั้น เป็นการพัฒนาการสอนที่ได้ผลดีที่สุด เป็นความคิดริเริ่มนอกจากนี้ความพยายามหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในด้านวิชาการ วิธีสอนตลอดจนความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ในวงการศึกษานี้จำเป็นอย่างมากสำหรับอาชีพครูในปัจจุบัน

5. เจตคติต่ออาชีพ ครูต้องมีศรัทธาต่องานครู สนใจที่จะแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะจากศิษย์ เพื่อนครูด้วยกัน ผู้ปกครองหรือผู้บริหารก็ตาม ให้สำเร็จล่วงไปด้วยความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ได้รับความสำเร็จอย่างดี นอกจากนี้ครูต้องตั้งใจพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอด้วย

6. มีความสามารถในการปรับบทเรียนให้กับนักเรียน ครูที่สอนดีต้องรู้จักปรับปรุงวิธีสอนตลอดเวลาเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและสังคมอยู่เสมอความสามารถปรับบทเรียนให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของนักเรียนด้วย

7. มีความเข้าใจศิษย์ ครูที่ดีจะต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของศิษย์แต่ละคนทั้งการสอนและการปกครองจะเป็นไปด้วยดีหากว่าครูเข้าใจ ปัญหาพื้นฐานของแต่ละคนที่แตกต่างกันไป ยิ่งครูสามารถเข้าใจศิษย์ได้ดีเท่าไร ก็ย่อมจะสามารถช่วยเหลือศิษย์ ในด้านการเรียนและความประพฤติได้ดียิ่งขึ้นเท่านั้น

8. มีความสามารถในการใช้กลวิธีการสอนต่าง ๆ ครูต้องสามารถใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและวัยของศิษย์ในแต่ละชั้นเรียน เพื่อให้ศิษย์เกิดความสนใจและตั้งใจที่จะเรียน นอกจากนี้ครูจะต้องรู้จักใช้อุปกรณ์การสอนหรือสื่อการสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน ครูจะต้องรู้จักเร้าให้ศิษย์เกิดความสนใจและอยากรู้อยากเห็น ตั้งใจที่จะศึกษาสิ่งที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ด้วย ครูจะต้องส่งเสริมให้ศิษย์รู้จักคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ตลอดจนช่วยให้รู้วิธีการที่จะแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

คุณสมบัติของครูที่พึงปรารถนาและเป็นที่ยกย่องของสังคม (ชนาธิป พรกุล, 2543 : 6 -7) ได้แก่

1. มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลุ่มลึก ครูต้องมีความสามารถวิเคราะห์สกัดเอาแก่นความรู้มาเสนอได้อย่างแม่นยำ และสามารถสังเคราะห์ความรู้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน
2. ติดตามความก้าวหน้าในเทคนิควิธีสอนตลอดเวลา
3. เป็นแบบอย่างในการคิดการทำ (Role modeling) ครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นอย่างมาก การกระทำของครูจะอยู่ในสายตาของผู้เรียนตลอดเวลา
4. เป็นนักจิตวิทยาการเรียนรู้อ ครูต้องรู้จักผู้เรียนเป็นอย่างดี
5. เป็นนักเทคโนโลยีสารสนเทศ ครูต้องเข้าถึงแหล่งความรู้ใหม่ ๆ

6. เป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยจากอินเทอร์เน็ต และมัลติมีเดีย

สรุปว่าปัจจัยด้านผู้สอนครูเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีความสามารถด้านภูมิปัญญา ความรอบรู้ พยายามศึกษาหาความรู้ความก้าวหน้าของเนื้อหา มีการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน มีคุณธรรมและจรรยาบรรณต่อวิชาชีพครู

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อังคณา นุตยกุล (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาภาคปกติ แผนกวิชาบัญชี โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจวิทยาการจักรการสถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ได้แก่ อายุมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีบริหาร ระดับการศึกษาแผนการเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษา และลักษณะการเข้าศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิตมีความสัมพันธ์ทางการเรียนวิชาบัญชี 1 และวิชาบัญชี 2 นอกจากนี้ยังพบว่า อายุแตกต่างกัน เกรดเฉลี่ยสะสมและลักษณะของการเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนดุสิต รวมทั้งคนที่เคยศึกษาวิชาบัญชีเบื้องต้นมาแล้วในระดับชั้นที่โรงเรียนกำหนดแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มณีนรัตน์ มีโกที (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา)

ผลวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ปัญหาการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านเนื้อหาหลักสูตรด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้มีปัญหามาก
2. นักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
3. นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นภาพร คำชูสังข์ (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สายวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน โดยสรุปพบว่า นิสิตปี 4 สายวิทยาศาสตร์มีการมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง รวมถึงการสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ จากอาจารย์และเพื่อนอยู่ระดับปานกลาง สำหรับด้านครอบครัวอยู่ระดับมาก และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านเพศ คณะบริหารธุรกิจ และผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง การสนับสนุนทางสังคมด้านเพื่อนและด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 .05 และ .01 ตามลำดับ

นภาพร นิตติกรมย์ชัย (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยสรุปพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักศึกษาด้านวิธีการเรียนของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกี่ยวกับการทบทวนบทเรียน การวางแผน การดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ และการทำบันทึกย่อเพื่อช่วยความจำและสะดวกในการทบทวน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ การรวมกลุ่มเพื่อนช่วยกันทบทวนบทเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัญญา ชูช่วย (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาสูงเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานดี ก็ย่อมสามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างต่อเนื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ๆ ซึ่งมีความสำคัญมากในการเรียนระดับปริญญาตรี เพราะถ้านักศึกษามีความรู้เดิมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีก็ทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่เรียน ได้ง่ายขึ้น

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ได้วิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยหลักที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มี 4 ประการ คือ ปัจจัยหลักด้านโรงเรียน ด้านชุมชน ด้านครอบครัว และด้านนักเรียน และปัจจัยหลักด้านนักเรียนส่งผลโดยตรงต่อปัจจัยหลักด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนโดยเกี่ยวข้องกับปัจจัยย่อยทุก ๆ ด้าน คือ ด้านความประพฤติ กีฬาและสุขภาพร่างกาย ความขยันหมั่นเพียรและความตั้งใจเรียน การหารายได้พิเศษ ความกตัญญูและคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะของนักเรียน การค้นคว้าเพิ่มเติมและอุปกรณ์เสริมความรู้ (เช่น อินเทอร์เน็ต) ระดับความสามารถและผลการเรียน พื้นฐานการศึกษา ทักษะคิดและความคาดหวังของนักเรียน ส่วนปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยที่เหลือ เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ (2554) ได้วิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ตัวแปรเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยคือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ รายได้ของผู้ปกครอง และความวิตกกังวลต่อการสอบคณิตศาสตร์ โดยตัวแปรที่ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ คือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และรายได้ของผู้ปกครอง ส่วนตัวแปรที่ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ คือความวิตกกังวลต่อการสอบคณิตศาสตร์ 2. ตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 2 ตัวแปรคือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และความวิตกกังวลต่อการสอบคณิตศาสตร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ปรับปรุง 2555) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชี ปี การศึกษา 2556 จำนวน 636 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง โดยแทนค่าประชากรตามสูตรของ ยามาเน่ Yamane' ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5% และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็น (Probability Sampling) แบบ Multi-stage Random Sampling (นรา ไวนิชกุลและชูศักดิ์ อุดมศรี,2549) จากทุกสาขาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา หลักการบัญชี ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ทั้งหมดจำนวน 467 คน แบ่งเป็นสาขาดังนี้

3.1.1 สาขาวิชาการตลาด มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีจำนวน 178 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 124 คน

3.1.2 สาขาวิชาการเงิน มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีจำนวน 84 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 70 คน

3.1.3 สาขาวิชาการจัดการ มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีจำนวน 237 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 149 คน

3.1.4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีจำนวน 40 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 37 คน

3.1.5 สาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีจำนวน 63 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 55 คน

3.1.5 สาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีจำนวน 63 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%จำนวน 55 คน

3.1.6 สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีจำนวน 34 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%จำนวน 32 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี นักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ปรับปรุง 2555) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่

2.1. เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐาน ตามหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.2. ความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอน วิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานตามการรับรู้ของผู้เรียน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามลักษณะของกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชีโดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งกำหนดคะแนนไว้ ดังนี้

ระดับความเห็นด้วยมากที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับความเห็นด้วยมาก	มีคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับความเห็นด้วยปานกลาง	มีคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับความเห็นด้วยน้อย	มีคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

การใช้คะแนนของแบบสอบถามใช้คะแนนทุกข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกมารวมกันแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยนำหาคำตอบ โดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (John W. Best ;185-190) แบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำคัญมากที่สุด

2. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำคัญมาก

3. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำคัญปานกลาง

4. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.51 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำคัญน้อย

5. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำคัญน้อยที่สุด

3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยและสร้างเครื่องมือโดยการพัฒนาจากเครื่องมือของ (นวพร คำชูสังข์, 2548) (ถ่ายอง ปู่กมะเรียง, 2548) (สุมาลี ลิกเสน, 2541)

3.3.2 สร้างกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษา ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในวิชาหลักการบัญชีและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี ด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี ด้านกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

3.3.3 สร้างนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.3.4 เขียนข้อคำถามตามนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้งทางด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษา ด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในวิชาการบัญชีและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาหลักการบัญชี ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ด้านกิจกรรมนอกชั้นเรียนวิชาหลักการบัญชี

3.3.5 นำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐาน ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่สร้างขึ้น ไปหาความเที่ยงตรง เชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความตรงตาม เนื้อหา พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความสอดคล้องกับเนื้อหาวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3.3.6 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปทดสอบกับนักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นำผลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ด้วยการหา ความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวมทั้งฉบับ ได้ค่าอำนาจจำแนก

3.3.7 ปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทำวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ติดต่ออาจารย์ผู้สอน วิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 14 ปี หลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต (ปรับปรุง 2555)ปี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.4.2 กำหนดวันเวลาที่จะไปเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

3.4.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจบัณฑิต (ปรับปรุง 2555) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามวันเวลาที่กำหนด จำนวน 467 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา

3.5 การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 เก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด นำแบบสอบถามแต่ละฉบับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม

3.5.2 จำแนกแบบสอบถามตามตัวแปรคือ เพศสาขาที่เรียน ที่พักระหว่างศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย ระยะเวลาเดินทางจากที่พักถึงที่เรียน การศึกษาสูงสุดของบิดา การศึกษาสูงสุดของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา บิดาและมารดาของท่านมีรายได้รวมกันต่อเดือน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษาอยู่ที่ มหาวิทยาลัยต่อเดือน ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีที่นักศึกษาได้ แล้วตรวจให้คะแนนตามค่าน้ำหนัก คะแนนของตัวเลือกที่กำหนดไว้

3.5.3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าทางสถิติพื้นฐาน การทดสอบความ แตกต่าง และการทดสอบความสัมพันธ์ ด้วยโปรแกรม SPSSfor Window (Statistic Package for Social Science)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

3.6.1 สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) ดังนี้

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง
2. ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถาม โดยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับด้วยค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบราค

3.6.2 สถิติพื้นฐาน เพื่อบรรยายลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6.3 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ดังนี้

1. สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression equation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation)

3.6.4 การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พิจารณาว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ระดับใด พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้กว้าง ๆ ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544)

1. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ 0.70 – 0.90) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันสูง (ถ้าสูงกว่า 0.09 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)

2. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.50 (ประมาณ 0.30 – 0.70) ถือว่าความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง

3. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.00 (ประมาณต่ำกว่า 0.30) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ

4. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษาที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ของปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา ด้านความรับผิดชอบของนักศึกษา และด้านกิจกรรมนอกชั้นเรียน กับผลการเรียนวิชาหลักการบัญชี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐาน ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเพศสาขาที่เรียน ที่พักระหว่างศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย ระยะเวลาเดินทางจากที่พักถึงที่เรียน การศึกษาสูงสุดของบิดา การศึกษาสูงสุดของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา บิดาและมารดาของท่านมีรายได้รวมกันต่อเดือน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยต่อเดือน ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชี ผลปรากฏ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 หญิง	352	75.4
1.2 ชาย	115	24.6
รวม	467	100.0
2. สาขาวิชาที่เรียน		
2.1 สาขาวิชาการตลาด	124	26.6
2.2 สาขาวิชาการเงิน	70	15.0
2.3 สาขาวิชาการจัดการ	149	31.9
2.4 สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	55	11.8
2.5 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	37	7.9
2.6 สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ	32	6.9
รวม	467	100.0
3. ที่พักระหว่างศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย		
3.1 หอพักของมหาวิทยาลัย	5	1.1
3.2 หอพักของเอกชน ห้องเช่า หรือบ้านเช่า	192	41.1
3.3 บ้านของบิดา มารดา	249	53.3
3.4 บ้านญาติ	21	4.5
3.5 อื่น ๆ	0	0
รวม	467	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4. ระยะเวลาเดินทางจากที่พักถึงที่เรียน		
4.1 น้อยกว่า15 นาที	72	15.4
4.2 15 –30 นาที	113	24.2
4.3 31 – 60 นาที	111	23.8
4.4 มากกว่า60 นาที	150	32.1
4.5 อื่น ๆ	21	4.5
รวม	467	100.0
5. การศึกษาสูงสุดของบิดา		
5.1 ไม่ได้เรียน	13	2.8
5.2 ประถมศึกษา	148	31.7
5.3 มัธยมศึกษาตอนต้น	102	21.8
5.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย	71	15.2
5.5 อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	64	13.7
5.6 ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	56	12.0
5.7 อื่น ๆ	13	2.8
รวม	467	100.0
6. การศึกษาสูงสุดของมารดา		
6.1 ไม่ได้เรียน	23	4.9
6.2 ประถมศึกษา	158	33.8
6.3 มัธยมศึกษาตอนต้น	97	20.8
6.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย	115	24.6
6.5 อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	43	9.2
6.6 ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	15	3.2
6.7 อื่น ๆ	16	3.5
รวม	467	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
7. อาชีพของบิดา		
7.1 ไม่มีอาชีพ หรือถึงแก่กรรม	19	4.1
7.2 รับราชการ หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	53	11.3
7.3 บริษัทเอกชน	50	10.7
7.4 ธุรกิจหรือค้าขาย	109	23.3
7.5 ทำการเกษตร	72	15.4
7.6 รับจ้างทั่วไป	139	29.8
7.7 อื่นๆ	25	5.4
รวม	467	100.0
8. อาชีพของมารดา		
8.1 ไม่มีอาชีพ หรือถึงแก่กรรม	41	8.8
8.2 รับราชการ หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	26	5.6
8.3 บริษัทเอกชน	48	10.3
8.4 ธุรกิจหรือค้าขาย	150	32.1
8.5 ทำการเกษตร	36	7.7
8.6 รับจ้างทั่วไป	143	30.6
8.8 อื่นๆ	23	4.9
รวม	467	100.0
9. บิดาและมารดาของท่านมีรายได้รวมกันต่อเดือน		
9.1 น้อยกว่า10,000 บาท	61	13.1
9.2 10,000 – 20,000 บาท	155	33.2
9.3 20,001– 30,000 บาท	112	24.0
9.4 30,001– 40,000 บาท	50	10.7
9.5 มากกว่า40,000 บาท	76	16.3
9.6 อื่น ๆ	13	2.7
รวม	467	100.0

โดยคิดเป็นร้อยละ 33.8 มัธยมศึกษาตอนปลาย 24.6 และมัธยมศึกษาตอนต้น 20.8 ประกอบอาชีพธุรกิจหรือค้าขายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 32.1 รับจ้างทั่วไปร้อยละ 30.6 ทำงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 10.3 โดยที่บิดาและมารามีรายได้รวมกันต่อเดือนมากที่สุดคือ 10,000 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.2 ส่วนตัวนักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในขณะศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยต่อเดือน 4,001-5,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 38.1 มีค่าใช้จ่าย 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.8 และมีค่าใช้จ่ายระหว่าง 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.6 นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีคือ เกรด C+ รองลงมาคือ A คิดเป็นร้อยละ 15.4 และได้เกรดD+ คิดเป็นร้อยละ 12.8

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านเจตคติและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี ด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี ด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 2-13

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลคะแนนวิชาหลักการบัญชี ของนักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการบัญชี

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
Y	467	42.58	85.76	65.8121	15.73050
Valid N (listwise)	467				

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ผลคะแนนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 44.58คะแนน ค่าสูงสุด 85.76คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.8121คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.73050

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญกับปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาหลักการบัญชี

(จำนวน 467 คน)

ความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. ทันท่วงทีและทำทหายความคิด	3.77	.83	มาก	5
2. ช่วยให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลมากยิ่งขึ้น	3.92	.73	มาก	3
3. เป็นพื้นฐานของการศึกษาที่จำเป็นของ การประกอบธุรกิจ	4.12	.74	มาก	1
4. การเรียงลำดับหัวข้อการเรียนทำให้ยากแก่การ เข้าใจ	3.84	.76	มาก	4
5. ไม่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	2.79	1.12	ปานกลาง	9
6. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.77	1.01	มาก	5
7. มีประโยชน์ต่อการสอบบรรจุเข้าทำงาน การสอบแข่งขัน การทำธุรกิจ	4.00	.83	มาก	2
8. ไม่สามารถหาตำราอ่านประกอบได้	2.99	1.13	ปานกลาง	8
9. มีความละเอียดพอและเหมาะกับเวลาเรียน	3.63	.87	มาก	7
10. ไม่เหมาะสมและไม่มีประโยชน์	2.64	1.31	ปานกลาง	10
เฉลี่ย	3.55	.85	มาก	

จากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี ส่งผลต่อการเรียนโดยรวมมาก มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.55 โดยเจตคติที่สำคัญที่สุดคือ วิชาหลักการบัญชีเป็นพื้นฐานของการศึกษาที่จำเป็นของการประกอบธุรกิจมีระดับค่าเฉลี่ย 4.12 รองลงมาคือความมีประโยชน์ต่อการสอบบรรจุเข้าทำงาน การสอบแข่งขันการทำธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 4.00 และช่วยให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลมากยิ่งขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านนักศึกษา เกี่ยวกับความ
รับผิดชอบในตัวเอง

(จำนวน 467 คน)

ปัจจัยด้านนักศึกษา เกี่ยวกับความรับผิดชอบในตัวเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. เข้าเรียนทันเวลาที่อาจารย์สอน	3.86	.99	มาก	7
2. ส่งงานทันตามเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.99	.87	มาก	4
3. ตั้งใจมีสติที่อาจารย์สอนในห้องเรียน	3.68	.77	มาก	10
4. ถ้าไม่มีความจำเป็นหรือเจ็บป่วยจะไม่ขาดเรียน	3.96	.99	มาก	6
5. ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่อาจารย์สอน	3.82	.97	มาก	8
6. นักศึกษามีความตั้งใจที่จะจบการศึกษาตามที่ หลักสูตรกำหนด	4.41	.71	มาก	1
7. เข้าเรียนวิชาหลักการบัญชีทุกครั้ง	4.15	.85	มาก	2
8. ถ้างานไม่เสร็จ ใกล้เคียง จะไม่ไปเที่ยวกับเพื่อน แต่ จะทบทวนบทเรียน	3.77	.93	มาก	9
9. ในการทำงานกลุ่ม นักศึกษามีส่วนร่วมเต็มที่	4.00	.68	มาก	3
10. เมื่อผลการเรียนไม่ดี จะพยายามอ่านหนังสือมาก ขึ้น เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้นในครั้งต่อไป	3.98	.81	มาก	5
เฉลี่ย	3.96	.85	มาก	

จากตารางที่ 4 แสดงว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านนักศึกษาใน
ส่วนของความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี ส่งผลต่อการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าให้ความสำคัญระดับมากที่สุด คือ นักศึกษามีความตั้งใจที่จะจบ
การศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด ค่าเฉลี่ย 4.41 รองลงมา การเข้าเรียนวิชาหลักการบัญชีทุกครั้ง ค่าเฉลี่ย
4.15 และ การทำงานกลุ่ม นักศึกษามีส่วนร่วมเต็มที่ 4.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอน วิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานตามการรับรู้ของผู้เรียน

(จำนวน 467 คน)

ปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับความสนใจในวิชาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. ชี้แจงแผนการเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ	4.08	.74	มาก	7
2. มีการเตรียมการสอนอย่างดี	4.13	.74	มาก	5
3. เข้าสอนและออกจากห้องสอนตรงเวลา	4.16	.80	มาก	4
4. เข้าสอนสม่ำเสมอไม่ขาดสอน	4.35	.72	มาก	1
5. ถ้าขาดสอนจะแจ้งให้ทราบและนัดสอนชดเชย	4.32	.81	มาก	2
6. อยู่ประจำที่และพร้อมให้คำปรึกษา	3.93	.89	มาก	9
7. แนะนำแนวคิดหรือสร้างภาพเพื่อสร้างความเข้าใจโจทย์ปัญหา	4.09	.81	มาก	6
8. มีการยกตัวอย่างประกอบคำอธิบาย	4.01	.89	มาก	8
9. เสียงดังชัดเจน	4.19	.74	มาก	3
10. มีการแสดงหลักวิธีคิดหรือทฤษฎีนั้น ๆ	3.41	1.68	ปานกลาง	17
11. สอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามแผนการสอน	3.46	1.66	ปานกลาง	13
12. มอบหมายการบ้านให้ทำหลังจากสอนตามหลักการหรือทฤษฎีนั้น ๆ แล้ว	3.58	1.73	มาก	10
13. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น	3.35	1.65	ปานกลาง	18
14. มีการหาโจทย์ใหม่ ๆ มาให้นักศึกษาทดลองทำเสมอ	3.25	1.64	ปานกลาง	20
15. มีอารมณ์มั่นคง ไม่หวั่นไหว เมื่อถูกขัดจังหวะ หรือถูกทำให้การสอนออกนอกกลุ่มนอกทาง	3.31	1.65	ปานกลาง	19
16. แจ้งให้นักศึกษาทราบถึงวิธีการประเมินผลการเรียน	3.51	1.67	มาก	14
17. ข้อสอบวัดผลการเรียนถามเนื้อหาส่วนที่เป็นหลักสำคัญของรายวิชา	3.53	1.73	มาก	11
18. ตัดเกรดอย่างยุติธรรม	3.53	1.69	มาก	11
19. เป็นรายวิชาที่มีเอกสารประกอบการสอน	3.45	1.72	ปานกลาง	15
20. ชักถามผู้เรียนเพื่อวัดความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน	3.45	1.70	ปานกลาง	15
เฉลี่ย	3.76	1.28	มาก	

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี ส่งผลต่อการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ให้ความสำคัญระดับมาก ผู้สอนเข้าสอนสม่ำเสมอไม่ขาดสอน ค่าเฉลี่ย 4.35 ถ้าขาดสอนจะแจ้งให้ทราบและนัดสอนชดเชย ค่าเฉลี่ย 4.33 เสียงดังชัดเจน ค่าเฉลี่ย 4.19 โดยข้อที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีการหาโจทย์ใหม่ ๆ มาให้นักศึกษาทดลองทำเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.25

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

(จำนวน 467 คน)

ปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. ใช้เวลาว่างทบทวนตำรา	2.82	1.52	ปานกลาง	8
2. ปรึกษาปัญหาวิชาเรียนกับอาจารย์นอกเวลาเรียน	2.79	1.50	ปานกลาง	9
3. พุดคุยหรือถกเถียงวิชาที่เรียนกับเพื่อนนอกห้องเรียน	3.16	1.64	ปานกลาง	1
4. เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาหลักการบัญชี	2.99	1.65	ปานกลาง	3
5. มีส่วนร่วมในการจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี	2.85	1.55	ปานกลาง	7
6. เข้าฟังการบรรยายทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี	2.88	1.56	ปานกลาง	5
7. เข้าร่วมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชีตามหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดขึ้น	3.02	1.60	ปานกลาง	2
8. ติดตามความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ จากวารสาร สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่ออื่น ๆ	2.89	1.56	ปานกลาง	4
9. มีการฝึกทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชีนอกเวลาเรียนเสมอ	2.76	1.49	ปานกลาง	10
10. มีการฝึกทดสอบความรู้ด้วยรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี	2.87	1.55	ปานกลาง	6
รวม	2.91	1.73	ปานกลาง	

จากตารางที่ 6 แสดงว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชีโดยรวมในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.91 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุดในระดับมาก คือ พุดคุยหรือถกเถียงวิชาที่เรียนกับเพื่อนนอกห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 3.76 รองลงมาคือการเข้าชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวิชาบัญชีตามหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.02 และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาหลักการบัญชี ค่าเฉลี่ย 2.99

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพทั่วไป

ตารางที่ 7 ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา (Y) กับตัวแปรคือ เจตคติของนักศึกษา (x_1)

	ผลการเรียนรู้วิชา หลักการบัญชี(Y)	เจตคติของนักศึกษา (x_1)
YPearson Correlation	3.911	.853**
Sig. (2-tailed)		
N	467	467
X1Pearson Correlation	.853**	1
Sig. (2-tailed)	.000	
N	467	467

จากตารางที่ 7 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีกับเจตคติของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีค่าอยู่ที่ 0.853 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา (Y) กับความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี (x_2)

	ผลการเรียนรู้วิชา หลักการบัญชี(Y)	ความรับผิดชอบต่อ การเรียนวิชา หลักการบัญชี(x_2)
YPearson Correlation	1	.801**
Sig. (2-tailed)		.000
N	467	467
X2 Pearson Correlation	.801**	1
Sig. (2-tailed)	.000	
N	467	467

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีกับความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีค่าอยู่ที่ 0.801 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา (Y) กับตัวแปรคือ พฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี (x_3)

	ผลการเรียนรู้วิชา หลักการบัญชี(Y)	พฤติกรรมการสอน ของ ผู้ สอน วิชา หลักการบัญชี (x_3)
YPearson Correlation	1	.874**
Sig. (2-tailed)		.000
N	467	467
X3 Pearson Correlation	.874**	1
Sig. (2-tailed)	.000	
N	467	467

จากตารางที่ 9 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีกับความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีค่าอยู่ที่ 0.874 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา (Y) กับตัวแปรคือ กิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี (x_4)

	ผลการเรียนรู้วิชา หลักการบัญชี(Y)	กิจกรรมนอกชั้น เรียนของวิชา หลักการบัญชี (x_4)
YPearson Correlation	1	.791**
Sig. (2-tailed)		.000
N	467	467
X3 Pearson Correlation	.791**	1
Sig. (2-tailed)	.000	
N	467	467

จากตารางที่ 10 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีกับกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีค่าอยู่ที่ 0.791 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ของปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษา ด้านความรับผิดชอบ
ของนักศึกษา และด้านกิจกรรมนอกชั้นเรียน กับผลการเรียนวิชาหลักการบัญชี
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	2.720	.300		9.070	.007
เจตคติของนักศึกษา (x_1)	14.426	.051	.376	8.326	.002
ความรับผิดชอบต่อการศึกษา หลักการบัญชี (x_2)	-18.231	.053	-.208	-4.329	.001
พฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชา หลักการบัญชี (x_3)	9.133	.049	.123	2.735	.006
กิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชา หลักการบัญชี (x_4)	-4.062	.035	-.084	-1.791	.004

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ปัจจัยต่างๆซึ่งได้แก่ เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชี ความรับผิดชอบต่อการศึกษาหลักการบัญชี พฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชีและ กิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชีมีอิทธิพลกับผลการเรียนวิชาหลักการบัญชี ของนักศึกษา ที่มีค่าระดับนัยสำคัญต่ำกว่า 0.05 คือ 0.002, 0.001, 0.006 และ 0.004ตามลำดับ ซึ่ง ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ความรับผิดชอบต่อการศึกษาหลักการบัญชี มีค่าสัมประสิทธิ์ -18.231 รองลงมาคือ เจตคติของ นักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชีมีค่าสัมประสิทธิ์ 14.426พฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชา หลักการบัญชีมีค่าสัมประสิทธิ์ 9.133 และกิจกรรมนอกเวลาเรียนของนักศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์ -4.062 ซึ่งสามารถเขียนสมการถดถอยเชิงพหุ คือ

$$\hat{Y} = 2.720 + 14.426x_1 - 18.231x_2 + 9.133x_3 - 4.062x_4$$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพบัญชีพื้นฐานของนักศึกษา ด้านผู้เรียนส่วนของเจตคติและความรับผิดชอบของนักศึกษาที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี ด้านลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี ด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

วิธีดำเนินการวิจัย ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ปรับปรุง 2555) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชี ปีการศึกษา 2556 จำนวน 636 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยแทนค่าประชากรตามสูตรของ ยามาเน่ Yamané ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5% และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็น จากทุกสาขาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชี ได้ทั้งหมดจำนวน 467 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การเรียนวิชาหลักการบัญชี นักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ปรับปรุง 2555) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษา ปัจจัยด้านเจตคติและความรับผิดชอบของนักศึกษาที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี ลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี และลักษณะของกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ครบทั้งหมดจำนวน 467 คน เมื่อแจกแบบสอบถามมีการตรวจแบบสอบถามและเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและตัวแปรที่จะศึกษาวิจัยทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สมการถดถอยเชิงพหุ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) โดยแบ่ง 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษาที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีของนักศึกษา 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ของปัจจัยด้านเจตคติและความรับผิดชอบของนักศึกษาที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี ด้านลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี และด้านกิจกรรมนอกชั้นเรียน กับผลการเรียนรู้ของวิชาหลักการบัญชี

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพ พื้นฐานของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและศึกษาอยู่สาขาวิชาการจัดการ โดยมีที่พักระหว่างศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยคือ บ้านของบิดา มารดา การศึกษาสูงสุดของบิดา นักศึกษาส่วนใหญ่คือระดับประถมและประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนมารดามีการศึกษาสูงสุดอยู่ที่ประถมศึกษาและประกอบอาชีพธุรกิจหรือค้าขาย บิดาและมารดามีรายได้รวมกันต่อเดือนอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท ส่วนตัวนักศึกษส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในขณะที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยต่อเดือน 4001-5,000 บาท นักศึกษส่วนใหญ่มีผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีคือ เกรด C+

2. ผลคะแนนวิชาวิชาหลักหลักการบัญชี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 44.58 คะแนน ค่าสูงสุด 85.76 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.8121 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.73050

2.1 ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี ส่งผลต่อการเรียนโดยรวมมาก มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.55 โดยเจตคติที่สำคัญที่สุดคือวิชาหลักการบัญชีเป็นพื้นฐานของการศึกษาที่จำเป็นของการประกอบธุรกิจมีระดับค่าเฉลี่ย 4.12 รองลงมาคือความมีประโยชน์ต่อการสอบบรรจุเข้าทำงาน การสอบแข่งขัน การทำธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 4.00 และช่วยให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลมากยิ่งขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.92

2.2 ปัจจัยด้านนักศึกษาในส่วนของความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี ส่งผลต่อการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าให้ความสำคัญระดับมากที่สุด คือ นักศึกษามีความตั้งใจที่จะจบการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด ค่าเฉลี่ย 4.41 รองลงมา การเข้าเรียนวิชาหลักการบัญชีทุกครั้ง ค่าเฉลี่ย 4.15 และ การทำงานกลุ่ม นักศึกษามีส่วนร่วมเต็มที่ 4.00

2.3 ปัจจัยด้านลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี ส่งผลต่อการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ให้ความสำคัญระดับมากที่สุด คือ ผู้สอนเข้าสอนสม่ำเสมอไม่ขาดสอน ค่าเฉลี่ย 4.35 ถ้าขาดสอนจะแจ้งให้ทราบและนัดสอนชดเชย ค่าเฉลี่ย 4.33 เสียงดังชัดเจน ค่าเฉลี่ย 4.19 โดยข้อที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีการหาโจทย์ใหม่ๆ มาให้นักศึกษาทดลองทำเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.25

2.4 ปัจจัยด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชีโดยรวมในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.91 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ให้ ความสำคัญสูงสุดในระดับมาก คือ พุดคุยหรือถกเถียงวิชาที่เรียนกับเพื่อนนอกห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 3.76 รองลงมาคือการเข้าชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวิชาบัญชีตามหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.02 และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาหลักการบัญชี ค่าเฉลี่ย 2.99

3. ผลการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเจตคติและความรับผิดชอบ ของผู้เรียนที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี ด้านลักษณะการสอนของผู้สอน ลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผล การเรียนวิชาหลักการบัญชี มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชี ความ รับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี พฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี และ กิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี มีอิทธิพลกับผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชี ของ นักศึกษา ที่มีค่าระดับนัยสำคัญต่ำกว่า 0.01 คือ 0.002, 0.001, 0.006 และ 0.004 ตามลำดับ ซึ่ง ปัจจัยที่ มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี มีค่าสัมประสิทธิ์ -18.231 รองลงมาคือ เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชี มีค่าสัมประสิทธิ์ 14.426 พฤติกรรม การสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี มีค่าสัมประสิทธิ์ 9.133 และกิจกรรมนอกเวลาเรียนของ นักศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์ -4.062

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามข้อมูลทั่วไป สาขาวิชาเรียนมีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชีซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ มณีรัตน์ มีโกศล (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่พัก อาศัยอยู่กับบิดามารดาคิดเป็นร้อยละ 53.3 ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ขวัญชัย สงวนพงษ์ (2546) ที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาช่างไฟฟ้า กำลัง ระดับชั้น ปวส.2 สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งพบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว สภาพเศรษฐกิจ ของครอบครัว และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการศึกษาของ Wang (2004) เกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเชื้อสายฮ่องกงและนักเรียนอเมริกัน

สายวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านภูมิหลังครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 25 เป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพิชิต ธรรมรักษ์ (2549) ยังพบว่า อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการศึกษาความสัมพันธ์ ด้านเจตคติและความรับผิดชอบของนักศึกษาที่มีต่อวิชาหลักการบัญชี มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สอดคล้องกับการวิจัยของ ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ (2554) ได้วิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ตัวแปรเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยคือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ รายได้ของผู้ปกครอง และความวิตกกังวลต่อการสอบคณิตศาสตร์ โดยตัวแปรที่ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ คือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และรายได้ของผู้ปกครอง ส่วนตัวแปรที่ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ คือความวิตกกังวลต่อการสอบคณิตศาสตร์ และตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 2 ตัวแปรคือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และความวิตกกังวลต่อการสอบคณิตศาสตร์

ด้านลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชีกับผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 เมื่อพิจารณาผลของการวิจัยเป็นรายข้อ นักศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุดคือการเข้าสอนสม่ำเสมอ ตรงต่อเวลา มีเสียงดังฟังชัดและมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ดังนั้นผู้สอนควรมีคุณลักษณะตามที่ ศักดิ์ อัครบวร, (2544) กล่าวว่า ผู้สอนควรมีความรู้วิทยาการกว้างขวาง มีความรู้ในวิชาที่สอนดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เจตคติต่ออาชีพในทางที่ดี ครูต้องมีศรัทธาต่องานครู สนใจที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีความสามารถในการปรับบทเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียน และมีความเข้าใจศิษย์ที่มีความแตกต่างกัน

สำหรับผลการวิเคราะห์ด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับการพูดคุยหรือถกเถียงวิชาเรียนกับเพื่อนนอกห้องเรียนมากที่สุดซึ่ง สอดคล้องกับ นภาพร นิตติกรมย์ชัย (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ด้านวิธีการเรียนของ

นักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกี่ยวกับการทบทวนบทเรียน การวางแผน การดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ และการทำบันทึกย่อเพื่อช่วยความจำและสะดวกในการทบทวน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ การรวมกลุ่มเพื่อนช่วยกันทบทวนบทเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษาและปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี และด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียน ที่ส่งผลกระทบต่อวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยสรุปมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร

1.1 ผลการวิจัยปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษาพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้รวมกันต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท และประกอบอาชีพรับจ้างและค้าขาย โดยนักศึกษามีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 4,001-5,000 บาท ซึ่งถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ของผู้ปกครอง ฉะนั้นจึงควรมีการจัดหาทุนเรียนดี เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ในระหว่างการศึกษา อีกทั้งยังเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงต่อไป

1.2 เนื่องจากเมื่อ ปีการศึกษา 2556 ที่ผ่านมาทางมหาวิทยาลัยต้องประสบกับปัญหาเรื่องการเรียนการสอนเนื่องจากการชุมนุมทางการเมืองจึงส่งผลให้นักเรียนให้ความสำคัญด้านเวลาสอนมากที่สุด ดังนั้นควรมีการปรับปรุงเรื่องการจัดการเรียนการสอนเมื่อมีสถานการณ์ไม่ปกติ โดยจะมีการปรับตารางการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์มากขึ้น

1.3 จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในส่วนของตัวนักศึกษาพบว่าผู้เรียนให้ความสำคัญกับการพูดคุย อภิปรายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียนนอกห้องเรียน การจัดนิทรรศการ และมีความคิดที่จะหาความรู้ในส่วนของประกอบธุรกิจมาก ดังนั้นจึงเสนอให้มีการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ให้มากขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้รวมตัวและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอื่นๆ เช่น ด้านลักษณะสถาบัน ด้านหลักสูตร รวมทั้งการวิจัยที่ใช้เครื่องมือและสถิติหลายวิธีรวมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนที่สามารถเปลี่ยนแปลงให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

- จันทิมา บุญพวง. 2547. **ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขา การบัญชี โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.**
- จิตตชา นิลคำ. 2542. **ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะบริหารธุรกิจสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอก) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- ชัยวัฒน์ พันธุ์ศรี. 2546. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก. ภาคนิพนธ์หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- ชิดชนก เริงเซาว์, ปัจจา ชูช่วย. 2551. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเขตปทุมธานี. รายงานการวิจัยคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.**
- ทองวรรณ ศิริวรรณ. 2543. **แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.**
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526). “เรียนเพื่ออะไร”. **วิทยาจารย์. 81 (ตุลาคม - ธันวาคม 2526) : 32 - 36** อ้างถึงในมณฑกานต์ สุ่นปาน. ร.อ.หญิง 2543. **ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลแรงจูงใจในการศึกษาวิชาการพยาบาล ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม สถาบันและการรับรู้ภาวะสุขภาพ กับความรู้สึก ที่มีคุณค่าในตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- ทิพวรรณ กลมพัฒนานันท์. 2543. **การศึกษาปัจจัยสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**

- ธนาศักดิ์ กู้สุจริต. 2545. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.**
- ธัญภรณ์ พูนเกิดมะเริง. 2545. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.**
- ธวัชชัย สุกคิชฐ์. 2554. **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. รายงานการวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- นภาพร นิตภิรมย์ชัย. 2549. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาการบัญชี. รายงานการวิจัยคณะบริหารธุรกิจบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.**
- นราศรี ไววานิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. 2549. **ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
- นวพร คำชูสังข์. 2548. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สายวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สาขาพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- นิกา แนวนุญเนียร. 2536. **หลักสูตรและการสอนธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- พิชิต ธรรมรักษ์. 2549. **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาในกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะบริหารธุรกิจครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- มณฑารัตน์ ชูพินิจ. 2540. **องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.**

- มณีรัตน์ มีโกติ. 2545. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เมืองแมน สมตน. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ. คณะบริหารธุรกิจวิศวกรรม และเทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ยนต์ ชุ่มจิต. 2544. การศึกษาและความเป็นครูไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- รัตนา ประเสริฐศรี. 2543. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอก) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่ง แก้วแดง. 2541. ปฏิบัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : มติชน.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ถ่ายอง ปุกมะเริง. 2548. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วิโรจน์ ลีวงศ์สถาพร. 2544. การศึกษาเปรียบเทียบผลผลิตภาพและสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของ มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีใน สาขาวิชาที่ต่างกัน. เอกสารเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สนธยา เขมวิวัฒน์. 2542. ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร. ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ศิริพร หอมดี. 2545. **ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกธุรกิจศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำเนียง ไช้มุก. 2549. **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- อริยา คุณา และบัญญัติ ขงยวน. 2547. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอฟินิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.** รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อังคณา นุตยกุล. 2545. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชี ของนักศึกษาภาคปกติ แขนงวิชาบัญชี โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2544.** รายงานการวิจัย. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- Beach, Dale S. 1970. **Personnel : The Management of People at Work.** 2nd ed. London : Macmillan
- Bloom, B.S. 1976. **What Matters in College? : Four critical revisited.** Jossey - Bass Publishers. San Francisco.
- Garrison, Mark. & Bly. Margaret Anne. 1997. **Human Relations: Productive Approaches for the Workplace.** Boston : Allyn and Bacon.
- Gibson, J.T. 1976. **Psychology of the classroom....Englewood cliffs.** New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Good Carter Victor. 1973. **Dictionary of Education.** New York : McGraw - Hill.
- Krejcie, Rober V& Morgan, Daryle M. (1970, November). "Determining Sample Size for Research Activities". **Journal of Education and Psychological Measurement.** 30 : 608.
- Maslow, A. H. 1970. **Motivation and Personality.** 2nd ed. New York : Harper & Row.

Powell, M. and V. Bloom. 1971. **Vocational Guidance and Career Development**. New York : The Macmillan Company.

Rosenberg, M. and E. Peter. 1970. **Occupation and Values**. Illinois : The Free Press.

Shertzer, B. 1985. **Career Planning Freedom to Choose**. (3d. ed.). Boston : Houghton Mifflin Company.

Wittenauer, M.A. 1980. "Job Satisfaction and Faculty Motivation". **Dissertation Abstracts International**. 41(February 1980) : 68.

Wong, D.B. 2004. **Family background factors and mathematics success : A Comparison of Chinese and US students**. *International Journal of Educational Research* 41 : 40 - 54.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชีสำหรับวิชาชีพพื้นฐานของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่

2.1. เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐาน ตามหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.2. ความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี สำหรับวิชาชีพพื้นฐานตามการรับรู้ของผู้เรียน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

2. กำหนดระดับความคิดเห็นไว้ 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริง หรือสภาพความเป็นจริงมากที่สุด คำตอบของท่านผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อสถานภาพของท่าน ดังนั้นโปรดตอบคำถามดังกล่าวให้ครบถ้วนทุกข้อ และขอขอบคุณในความร่วมมือนอกแบบสอบถามด้วยดี

ขอขอบคุณ

ผู้จัดทำวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง

2. สาขาวิชาที่เรียน

- () สาขาวิชาการบัญชี
 () สาขาวิชาการตลาด
 () สาขาวิชาการเงิน
 () สาขาวิชาการจัดการ
 () สาขาวิชาระบบสารสนเทศ
 () สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
 () สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ

3. ที่พักระหว่างศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย

- หอพักของมหาวิทยาลัย หอพักของเอกชน ห้องเช่า หรือบ้านเช่า
 บ้านของบิดา มารดา บ้านญาติ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ระยะเวลาเดินทางจากที่พักถึงที่เรียน

- น้อยกว่า 15 นาที 15 – 30 นาที
 31 – 60 นาที มากกว่า 60 นาที
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. การศึกษาสูงสุดของบิดา

- ไม่ได้เรียน ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
 อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ปริญญาตรี หรือสูงกว่า
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. การศึกษาสูงสุดของมารดา

- ไม่ได้เรียน ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
 อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ปริญญาตรี หรือสูงกว่า
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. อาชีพของบิดา

- ไม่มีอาชีพ หรือถึงแก่กรรม รับราชการ หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
 บริษัทเอกชน ธุรกิจหรือค้าขาย
 ทำการเกษตร รับจ้างทั่วไป
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. อาชีพของมารดา

- ไม่มีอาชีพ หรือถึงแก่กรรม รับราชการ หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
 บริษัทเอกชน ธุรกิจหรือค้าขาย
 ทำการเกษตร รับจ้างทั่วไป
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9. บิดาและมารดาของท่านมีรายได้รวมกันต่อเดือน

- น้อยกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท
 20,001 – 30,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท
 มากกว่า 40,000 บาท อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

10. ค่าใช้จ่ายที่ท่านได้รับขณะศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยต่อเดือน

- น้อยกว่า 2,000 บาท 2,000 – 3,000 บาท
 3,001 – 4,000 บาท 4,001 – 5,000 บาท
 มากกว่า 5,000 บาท อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. ผลการเรียนที่ท่านได้ในวิชาหลักการบัญชี

- A B +
 B +
 C +
 D F

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับนักศึกษา

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

2.1. เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักการบัญชี

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
1. ทັນสมัยและท้าทายความคิด						()
2. ช่วยให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลมากยิ่งขึ้น						()
3. เป็นพื้นฐานของการศึกษาที่จำเป็นของการประกอบธุรกิจ						()
4. การเรียงลำดับหัวข้อการเรียนทำให้ยากแก่การเข้าใจ						()
5. ไม่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน						()
6. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์						()
7. มีประโยชน์ต่อการสอบบรรจุเข้าทำงาน การทำธุรกิจ						()
8. ไม่สามารถหาตำราอ่านประกอบได้						()
9. มีความละเอียดพอและเหมาะสมกับเวลาเรียน						()
10. ไม่เหมาะสมและไม่มีความจำเป็น						()

2.2. ความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาหลักการบัญชี

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
11. เข้าเรียนทันเวลาที่อาจารย์สอน						()
12. ส่งงานทันตามเวลาที่อาจารย์กำหนด						()
13. ตั้งใจมีสมาธิขณะฟังอาจารย์สอนในห้องเรียน						()
14. ถ้าไม่มีความจำเป็นหรือเจ็บป่วยจะไม่ขาดเรียน						()
15. ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่อาจารย์สอน						()
16. มีความตั้งใจที่จะจบการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด						()
17. เข้าเรียนวิชาหลักการบัญชีทุกครั้ง						()
18. ถ้างานไม่เสร็จหรือใกล้สอบ จะไม่ไปเที่ยวกับเพื่อน แต่จะทบทวนบทเรียน						()
19. ในการทำงานกลุ่ม นักศึกษามีส่วนร่วมเต็มที่						()
20. เมื่อผลการเรียนไม่ดี จะพยายามอ่านหนังสือมากขึ้น เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้นในครั้งต่อไป						()

ตอนที่ 3 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการสอนของผู้สอนวิชาหลักการบัญชี สำหรับ
วิชาชีพพื้นฐานตามการรับรู้ของผู้เรียน

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
21. ชี้แจงแผนการเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ						()
22. มีการเตรียมการสอนอย่างดี						()
23. เข้าสอนและออกจากห้องสอนตรงเวลา						()
24. เข้าสอนสม่ำเสมอไม่ขาดสอน						()
25. ถ้าขาดสอนจะแจ้งให้ทราบและนัดสอนชดเชย						()
26. อยู่ประจำที่และพร้อมให้คำปรึกษา						()
27. แนะนำคิดหรือสร้างภาพเพื่อสร้างความเข้าใจโจทย์ ปัญหา						()
28. มีการยกตัวอย่างประกอบคำอธิบาย						()
29. เสียงดังชัดเจน						()
30. มีการแสดงหลักวิธีคิดหรือทฤษฎีนั้น ๆ						()
31. สอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามแผนการสอน						()
32. มอบหมายการบ้านให้ทำหลังจากสอนตามหลักการ หรือทฤษฎีนั้น ๆ แล้ว						()
33. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น						()
34. มีการหาโจทย์ใหม่ ๆ มาให้นักศึกษาทดลองทำเสมอ						()
35. มีอารมณ์มั่นคง ไม่หวั่นไหว เมื่อถูกขัดจังหวะ หรือถูกทำให้ การสอนออกนอกกลุ่มนอกทาง						()
36. แจ้งให้นักศึกษาทราบถึงวิธีการประเมินผลการเรียน						()
37. ข้อสอบวัดผลการเรียนถามเนื้อหาส่วนที่เป็นหลักสำคัญของ รายวิชา						()
38. ตัดเกรดอย่างยุติธรรม						()
39. เป็นรายวิชาที่มีเอกสารประกอบการสอน						()
40. ซักถามผู้เรียนเพื่อวัดความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน						()

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
41. ใช้เวลาว่างทบทวนตำรา						()
42. ปรึกษาปัญหาวิชาเรียนกับอาจารย์นอกเวลาเรียน						()
43. พูดคุยหรือถกเถียงวิชาที่เรียนกับเพื่อนนอกห้องเรียน						()
44. เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาหลักการบัญชี						()
45. มีส่วนร่วมในการจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี						()
46. เข้าฟังการบรรยายทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี						()
47. เข้าชมงานนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี ตามหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดขึ้น						()
48. ติดตามความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ จากวารสาร สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่ออื่น ๆ						()
49. มีการฝึกทักษะต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชีนอกเวลาเรียนเสมอ						()
50. มีการฝึกทดสอบความรู้ปัญหา ด้วยรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี						()

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของวิชาหลักการบัญชี

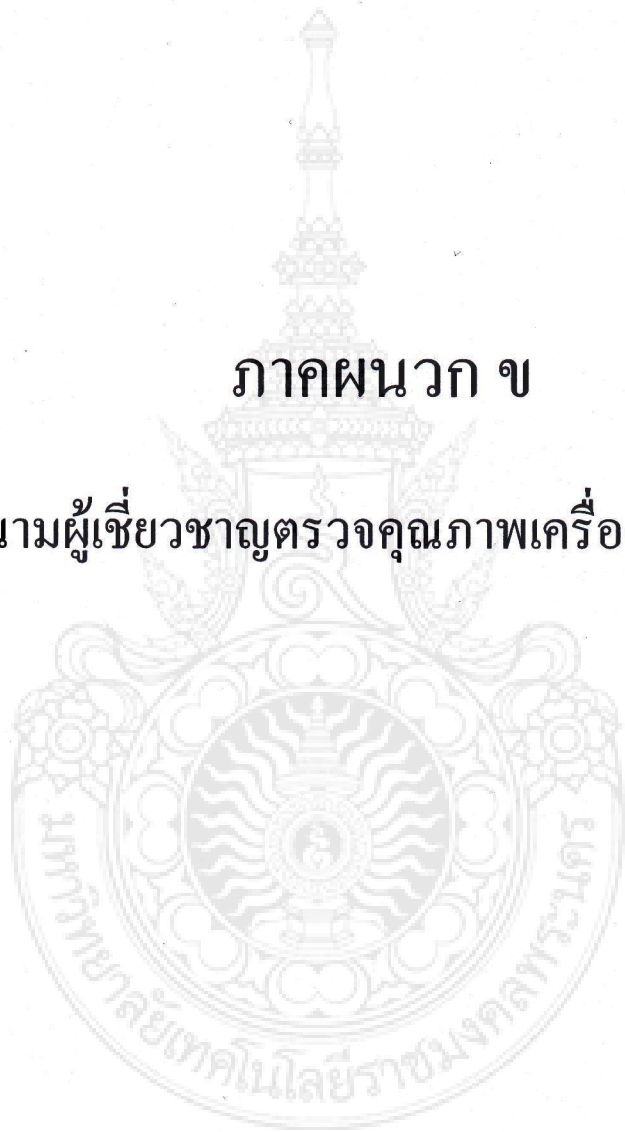
คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓/ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
41. ใช้เวลาว่างทบทวนตำรา						()
42. ปรึกษาปัญหาวิชาเรียนกับอาจารย์นอกเวลาเรียน						()
43. พุดคุยหรือถกเถียงวิชาที่เรียนกับเพื่อนนอกห้องเรียน						()
44. เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาหลักการบัญชี						()
45. มีส่วนร่วมในการจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี						()
46. เข้าฟังการบรรยายทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี						()
47. เข้าร่วมงานนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี ตามหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดขึ้น						()
48. ติดตามความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ จากวารสาร สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่ออื่น ๆ						()
49. มีการฝึกทักษะต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชีนอกเวลาเรียนเสมอ						()
50. มีการฝึกทดสอบหาข้อผิดพลาด ด้วยรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาหลักการบัญชี						()

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
ดร.พิษณุ ทองขาว	อาจารย์สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิศวกรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนีย์ โพธิสรณ์	อาจารย์สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
รองศาสตราจารย์วิรัตน์ วสะยางกูร	รองศาสตราจารย์

ประวัติของผู้ทำวิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล (ภาษาไทย) นางสาวบุรณี ทรัพย์ถนอม
(ภาษาอังกฤษ) Miss Buranee Subtanom

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2515 ปวช. (การบัญชี)
วิทยาลัยพณิชยการพระนคร

พ.ศ.2517 ปวส. (การบัญชี)
วิทยาลัยพณิชยการพระนคร

พ.ศ.2519 บชบ. (ธุรกิจศึกษาการบัญชี)
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.2542 บช.บ. (การบัญชีทั่วไป)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ.2544 บช.ม. (การบัญชีการเงิน)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หน้าที่ความรับผิดชอบ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี
ผู้ตรวจประเมินภายนอก สมศ.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
สาขาวิชาการบัญชี 86 ถนนพินิจโลก ดุสิต กรุงเทพฯ 10300

ประวัติของผู้ทำวิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล (ภาษาไทย) นางสุใจ พรเจิมกุล
(ภาษาอังกฤษ) Mrs Sujai Pornjermkul

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ประวัติการศึกษา

บธบ. (ธุรกิจศึกษาการบัญชี)
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

บชม.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หน้าที่ความรับผิดชอบ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี
ผู้ตรวจประเมินคุณภาพ สกอ.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
สาขาวิชาการบัญชี 86 ถนนพินิจโลก ดุสิต กรุงเทพฯ 10300

